

at kjende. Jeg veed ikke, hvorledes det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgtreds (S. Holm) kan være af den Mening, at man kan faae Folkethingets Mening at vide ved at spørge Landsthinget. Naar det ærede Medlem mente, at hans Stilling her, som ved flere Leiligheder skuldes den Opdragelse, han har faaet af mig, vil jeg kun bemærke, at jeg frabeder mig Væren af det ærede Medlems politiske Opdragelse.

Sad: Jeg vil ikke blande mig i den Strid, der føres mellem de to ærede Partier om, hvorvidt dette Forslag skal gaa umiddelbart til anden Behandling, eller om det skal henvijes til et Udvalg. Men jeg vil tillade mig at begrunde, hvorfor jeg for mit Bedkommende har i Sinde at optræde paa en tredie Maade, det vil sige ikke at stemme om dette vigtige Spørgsmaal. Det er simpelthen af den Grund, at vi jo have to faste Regler her i Thinget ved saadanne Sager, hvoraf den ene er den, at sende et Forslag, der dog maa siges at være af en jaadan Betydning, at det fornuftigvis ikke kan afvises, i Udvalg, naar det begjæres, og den anden, at man i den Slags Sager retter sig efter Forslagsstillernes Ønske, saa at Forslaget som Regel bliver behandlet efter hans Forlangende, naar der da ikke er særlige Grunde til at gjøre det Modsatte. Men nu forekommer det mig, at Forholdet er saaledes i Dieblisset, at det er aldeles ligegyldigt, hvad enten man gjør det Ene eller det Andet. Hvad enten vi sende Forslaget i Udvalg eller lade det umiddelbart gaa til Landsthinget, vil det efter den foreliggende Situation, efter den Tid, vi have tilbage af Samlingen, og efter, hvad vi med nogen Rimelighed kunne vide om, hvad der yderligere kan foregaa i denne Samling, være tydeligt og klart, at det er aldeles ligegyldigt, thi behandlet vil Sagen ikke blive i denne Samling, hverken fra den ene eller anden Side. Jeg tillader mig derfor at afholde mig fra at stemme om denne meget vigtige Afgjørelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag af S. Holm om Medsættelse af et Udvalg paa 15 Medlemmer.

vedtoges med 60 Stemmer mod 12.

Man gik dernæst til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembeder i Folketirken.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3253 ff).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Jeg vil med et Par Ord henstille til det ærede Thing og den ærede Minister at udtale sig ogsaa om dette gamle Spørgsmaal. Der er foregaaet et Par Rettelser i den Form, hvori det forelaa tidligere, idet man har indskudt Bestemmelsen om, at Ministeren maatte henlægge indtil $\frac{1}{3}$ af Ansøgningerne, og man har optaget nogle nærmere Bestemmelser om Maaden, paa hvilken Valget skal foregaa. Det er imidlertid de eneste Forandringer af nogen Betydning i, hvad der blev vedtaget her sidst ved 2den Behandling i Samlingen 1879—80, hvor efter Lovforslaget, da der kom et Forslag fra Kultusministeren om en midlertidig Ordning af Forholdet paa 5 Aar, henvistes til Udvalget, hvorfra det saa ikke senere kom frem. Jeg anser det som en Selvfølge, at dette Forslag følger det andet Forslag i Sporet, og at disse to Ting hænges sammen til Overveielse under Et.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Forfaa-vidt er jeg uenig med det ærede Medlem, der nu satte sig, som det forekommer mig, at disse to Ting ingenlunde hænge sammen; det forrige Forslag kan godt gennemføres, uden at man rører ved den Side af Spørgsmaalet, eller omvendt, og jeg for mit Bedkommende kan ikke udtale mig saa imødekommende lige overfor dette Forslag som overfor det foregaaende. Som Forslaget er affattet, vil jeg være en bestemt Modstander af det. Jeg vil ikke være en bestemt Modstander af under en eller anden Form at give Menigheden en væsentlig Indflydelse paa Præstevalget, men saaledes som Sagen her foreslaas ordnet, bliver det i Virkeligheden Flertallet af Folkethingsvælgerne, som kommer til at vælge Præsten, og det kan jeg ikke paa nogen Maade være med til. Den Forholdstalsvalgmaade, som er indført her paa to Steder, har Intet at sige, det er og bliver, og maa efter Sagens hele Anlæg